

URZĄD WOJEWÓDZKI
W BIAŁEJ PODLASKIEJ

informator
kulturalny

MAJ 1980

WYDAWCA: URZĄD WOJEWÓDZKI — WYDZIAŁ
KULTURY I SZTUKI W BIAŁEJ PODLASKIEJ

REDAKCJA:

mgr Edward Skubisz, Halina Nowak, Bożena Nowicka,
mgr Celestyn Wrębiak, Stanisław Mazur

ZDJĘCIA:

Aleksander Drwięga

OPRACOWANIE TYPOGRAFICZNE:

Bolesław Ługowski

Druk.: PRACOWNIA POLIGRAFICZNA WDK
zam. Nr 184-80 300 W-9

URZĄD WOJEWÓDZKI
WYDZIAŁ KULTURY I SZTUKI

**informator
kulturalny**

BIAŁA PODLASKA — MAJ 1980

139

ROCZNICE	3
----------	---

NAGRODA MINISTRA KULTURY I SZTUKI	4
-----------------------------------	---

DNI KULTURY, OŚWIATY, KSIĄŻKI I PRASY	5
---------------------------------------	---

PRACOWNIA POLIGRAFICZNA WOJEWÓDZKIEGO DOMU KULTURY	9
---	---

WOJSKO POLSKIE W RZEźBIE I MALARSTWIE	17
--	----

ZYGMUNT WALENCIUK RZEźBIARZ LUDOWY Z KOLANA	19
--	----

TEATRZYK „BAJKA”	21
------------------	----

PRZEGLĄDY I KONKURSY	26
----------------------	----

9 MAJA DZIEŃ ZWYCIĘSTWA

Druga wojna światowa, rozpoczęta w Europie 1 września 1939 r. agresją hitlerowskich Niemiec na Polskę, objęła niemal cały świat. W wojnie wzięło udział 61 państw. 9 maja 1945 r. uderzenia wojsk radzieckich wspierane działaniami na zachodzie zmusiły niemieckie naczelne dowództwo do podpisania bezwarunkowej kapitulacji III Rzeszy.

Zwycięstwo zostało okupione wielkimi ofiarami. II wojna światowa, najkrwawsza w dziejach ludzkości, przyniosła śmierć około 55 milionom ludzi, a około 35 milionów zostało rannych lub okaleczonych.

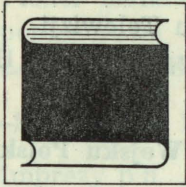
Naród polski pierwszy odpowiedział zbrojnym oporem na hitlerowskie plany podboju Europy. Walczyliśmy od pierwszego do ostatniego dnia wojny na wszystkich frontach, dając dowód niezniszczalności duchowych i materialnych sił naszego narodu.

Na gruzach hitlerowskiej Rzeszy, w pamiętnych majowych dniach 1945 r., obok radzieckich, załopotwały polskie flagi. Sojusz i braterstwo broni ze Związkiem Radzieckim zaowocowały najwspanialszym w naszych dziejach zwycięstwem.

NAGRODA MINISTRA KULTURY I SZTUKI

Z okazji Dnia Działacza Kultury została przyznana nagroda Ministra Kultury i Sztuki dla osoby szczególnie zasłużonej w społecznym działaniu na rzecz rozwoju uczestnictwa ludzi pracy i ich rodzin w kulturze.

Tą zaszczytną nagrodę otrzymała **MARIA ŚWIĄTKOWSKA** nauczyciel fortepianu Państwowej Szkoły Muzycznej I stopnia w Białej Podlaskiej. Maria Świątkowska jest zasłużonym pedagogiem, pracuje nieprzerwanie od 1949 r. W latach 1956—1973 pełniła funkcję dyrektora Państwowego Ogniska Muzycznego. Przez cały okres pracy udziela się społecznie na rzecz środowiska pracując z zespołami wokalnymi i chóralnymi. Wielu jej uczniów uzyskało wysokie kwalifikacje muzyczne.

DNI KULTURY OŚWIATY, KSIĄŻKI I PRASY

PROGRAM OBCHODÓW
W WOJEWÓDZTWIE BIALSKOPODLASKIM
3—31 MAJA 1980

3 maja — Inauguracja Dni Kultury, Oświaty, Książki i Prasy Dzień Bibliotek

1. Wojewódzka inauguracja „Dni” — kiermasz i wystawa książki — występ artystyczny
Biała Podlaska Wojewódzki Dom Kultury 3.V. godz. 12
2. Impreza inauguracyjna DNI w Łosicach — recital Krzysztofa Jakowicza (skrzypce)
Łosice Dom Kultury 3.V. godz. 10
3. Wystawa Książki pod hasłem „W 35 Rocznicę Zwycięstwa”
Biała Podlaska Wojewódzki Dom Kultury 3.—9.V.
4. Ku czci Patrona szkoły — konkurs wiedzy o Henryku Sienkiewiczu
Szkoła im. H. Sienkiewicza w Międzyrzeczu Podl. 3.V.

4 maja — Dzień Literatury Polskiej

1. Występ laureatów konkursu recytatorskiego — kiermasz książki
Łosice Dom Kultury 4.V.
2. Wystawa Książki — kiermasz
Klub „Amicus” Międzyrzec Podl. 4.V.

5 maja — Dzień prasy, radia i TV

1. Spotkania w klubach miłośników Teatru Telewizji Huszcza, Tuczna, Dańce, Wołyń, Kozły, Lubenka, Horodyszcze 5.V.

5—6 maja — Dzień kultury w Ludowym Wojsku Polskim

2. Spotkania z kombatantami II wojny światowej i oficerami Ludowego Wojska Polskiego
Biała Podlaska, Radzyń, Łosice, Parczew 5—6.V.
3. Wystawa „Wojsko polskie w rzeźbie i malarstwie ludowym”
Muzeum Okręgowe Biała Podlaska 7.V.
4. „W 35 Rocznice Zwycięstwa nad faszyzmem” — spotkania autorskie z doc. dr hab. Zygmuntem Mańkowskim
Zakłady „Biawena” PRSWM, WSS „Społem” 5.—6.V.
— Wystawa — Liceum Kraszewskiego w Białej Podlaskiej,
Muzeum Okręgowe w Białej Podl., szkoły i placówki kulturalne w województwie 8.—31.V.

11 maja — Dzień Muzyki

1. Przegląd kapel i śpiewaków ludowych
Biała Podlaska Dom Socjalny „Biawena” 11.V.
2. Koncert filharmonii — „W krainie operetki”
Biała Podlaska Miejski Dom Kultury 11.V.
3. Koncert kameralny dla społeczeństwa
Radzyń Podl. Dom Kultury 11.V.
4. IV Wojewódzki przegląd pracy społecznych ognisk muzycznych
Biała Podlaska Wojewódzki Dom Kultury 14.V.

12 maja — Dzień plastyki

1. Wystawa prac plastyków amatorów
Biała Podlaska Wojewódzki Dom Kultury 12.V.
2. Wystawa malarstwa J. Rudczyka
Radzyń Dom Kultury 12.V.
3. Wystawa malarstwa z okazji Dnia Zwycięstwa

Biała Podlaska Miejski Dom Kultury 12.V.

4. Plener malarski — spotkanie z uczestnikami — wystawa poplenerowa
Łosice Dom Kultury 12.V.

17—22 maja — Dzień Kultury w Osiedlach Mieszkaniowych

1. Imprezy p.h. „Na osiedlu rozmaicie — na osiedlu tętni życie” — kiermasz książki, wieczór poezji i ballady, spotkanie z redaktorami pism wojewódzkich
Klub „Piaś” tereny rekreacyjne Osiedla Mieszkaniowego w Białej Podlaskiej 17.V.
2. Wieczór literacki poświęcony S. Żeromskiemu
Klub „Piaś” 17.V.
3. Wystawa: Tydzień prasy francuskiej
KMPiK Biała Podlaska 17-23.V.
4. Wystawa „Broń wyspiarzy Pacyfiku”
Muzeum Okręgowe Biała Podlaska 23.V.

24 maja — Dzień domów kultury i amatorskiej twórczości artystycznej

1. Plener rzeźbiarski „Sport w sztuce”
Parczew Dom Kultury 24.V.
2. Wystawa malarstwa N. Sworzuka — wernisaż
Łosice Dom Kultury 24.V.
3. Prezentacja amatorskich zespołów artystycznych
Tuczna Gminny Ośrodek Kultury 24.V.
4. Wystawa: Tydzień prasy i książki naukowej
KMPiK Biała Podlaska 24.—31.V.

25 maja — Dzień polskiej sztuki ludowej i folkloru

Dzień działacza kultury

1. Otwarcie wystawy „Ludowe rękodzieło artystyczne wsi”
Biała Podlaska Wojewódzki Dom Kultury 25.V.
2. Wystawa M. Sławińskiego „Mała galeria sztuki ludowej”
Międzyrzec Miejski Ośrodek Kultury 25.V.

3. Plener rzeźbiarski „Sport w sztuce ludowej”
Gminny Ośrodek Kultury Milanów 25.V.
4. Wojewódzki przegląd teatrów amatorskich
Biała Podlaska Wojewódzki Dom Kultury 25.V.
5. Zamkowy koncert kameralny z udziałem: K. Szostak-Radkowej — mezzosopran, J. Dolnego — fortepian, J. Karolusa — prowadzenie.
Biała Podlaska Wojewódzki Dom Kultury 25.V. godz. 17

Uroczystość z okazji Dnia Działacza Kultury
Wojewódzki Dom Kultury 25.V. godz. 11,00

27 maja — Dzień filmu

1. Akcja filmowej edukacji szkolnej — projekcja filmowych adaptacji dzieł literackich
szkoły na terenie województwa 1.—31.V.
2. Projekcja filmów zw. z 35 Rocznicą Zwycięstwa
Biała Podlaska Kino „Merkury” 25.V.—15.VI.

29—30 maja

Spektakl teatralny „Tajemnica starej wierzy”
Biała Podlaska 29.—30.V.

PRACOWNIA POLIGRAFICZNA

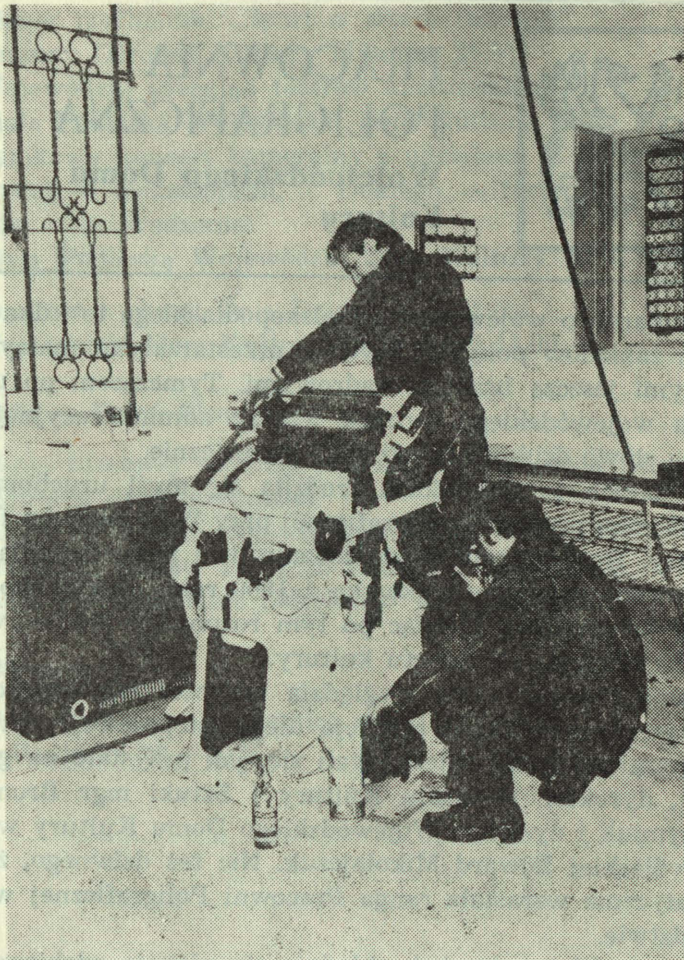
Wojewódzkiego Domu Kultury

Drukarstwo województwa białskopodlaskiego to kilka drobnych zakładów poligraficznych z przestarzałymi maszynami i dużymi jeszcze brakami kadrowymi. Tymczasem po utworzeniu wojewódzkiego ośrodka władzy administracyjnej popyt na słowo drukowane wzmógł się znacznie.

W takich to warunkach zrodziła się myśl uruchomienia w 1975 roku pracowni poligraficznej przy Wojewódzkim Domu Kultury. Do tego celu zaadoptowano dwa pomieszczenia. Zainstalowano maszynę drukarską z 1900 roku. Zakupiono dwa regały na czcionki. Miesiąc po tym rozpoczęto wykonywanie druków dla potrzeb resortu kultury.

Sama pracownia nie wyglądała wówczas imponująco, ale w miarę upływu czasu sytuacja uległa stopniowej poprawie. Sprawami poligrafii interesowali się, jak przystało na gospodarzy, dyrektor Wydziału Kultury i Sztuki mgr Bronisław Maksymiuk i dyrektor Wojewódzkiego Domu Kultury w Białej Podlaskiej Edward Mikołajczuk. Nic też dziwnego, że systematycznie wzrastała ranga Pracowni Poligraficznej w województwie.

Na pięcioletni dorobek składają się pięknie zdobione, odznaczające się starannym opracowaniem graficznym broszury, foldery, katalogi, dyplomy, zaproszenia i afisze propagujące ciekawe imprezy kulturalne, obok innych, nie mniej efektywnych, druków okolicznościowych. Wykonywane są tu druki artystyczne i użytkowe dla potrzeb Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych, Zarządu Wojewódzkiego Związku So-

K. Marciniak i Marian Nowicki podczas montażu jednej z pierwszych maszyn

cjalistycznej Młodzieży Polskiej oraz innych odbiorców z terenu województwa i miasta.

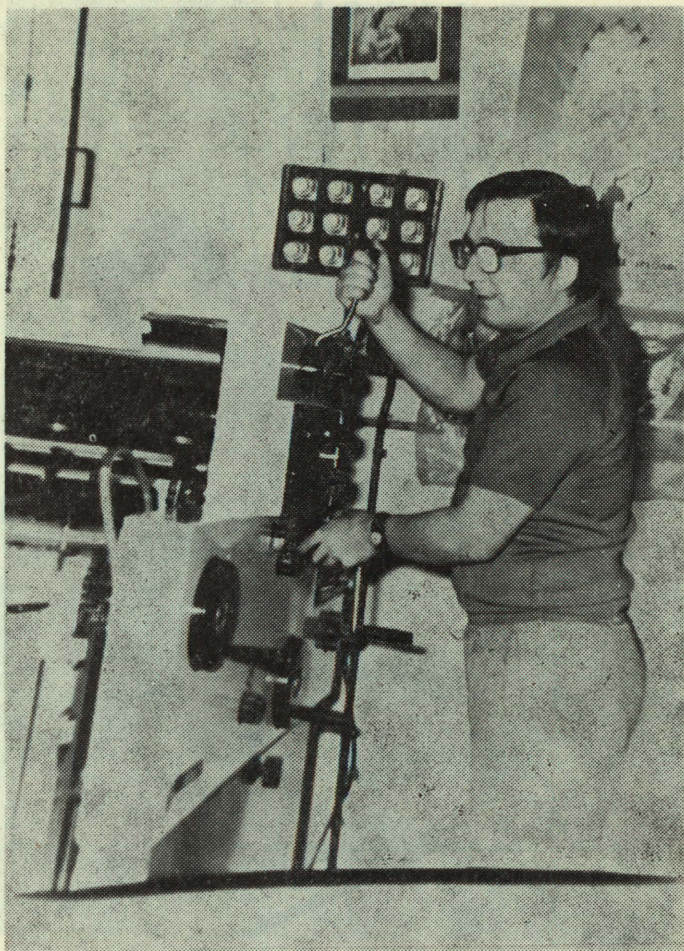
Do ambicji Pracowni Poligraficznej WDK należy wychowywanie szerokich rzesz odbiorców kultury poprzez poligrafię na wysokim poziomie artystycznym. Dlatego też Pracow-

Czesław Zubek i Bolesław Ługowski przy formowaniu składów zecerskich

nia pomyślana jest jako zakład doświadczalny, prowadzący eksperymenty w dziedzinie jakości i poziomu wykonywanych druków. Szczególną uwagę zwraca się na dobór czcionek, farb, papierów i układ typograficzny.

Od 1978 roku nastąpiło nasilenie modernizacji. Dokonano upłynnienia najbardziej wyeksploatowanych maszyn na ogół-

Marek Zdunek maszynista offsetowy i typograficzny

na wartość 166 tys. złotych. Jednocześnie w tym okresie Wydział Kultury i Sztuki UW przy pomocy Wojewódzkiej Komisji Planowania zakupił cztery nowoczesne maszyny z importu oraz — z upłynnienia — linotyp produkcji radzieckiej na ogólną wartość 1 miliona złotych.

Czesław Zubek przy obsłudze linotypu

W stosunku do roku 1976 zatrudnienie wzrosło o 50 proc., wydajność o przeszło 200 proc. Z powyższego wynika, że wzrost produkcji towarowej został osiągnięty głównie dzięki wzrostowi wydajności pracy. Za 1979 rok wartość wykonanych przez Pracownię Poligraficzną usług wyniosła około 1 miliona złotych. Wyzyskiwano do tego celu w dużej mierze

ścinki papieru, brystolu i kartonu. We własnym zakresie kolorowano papier na offsecie.

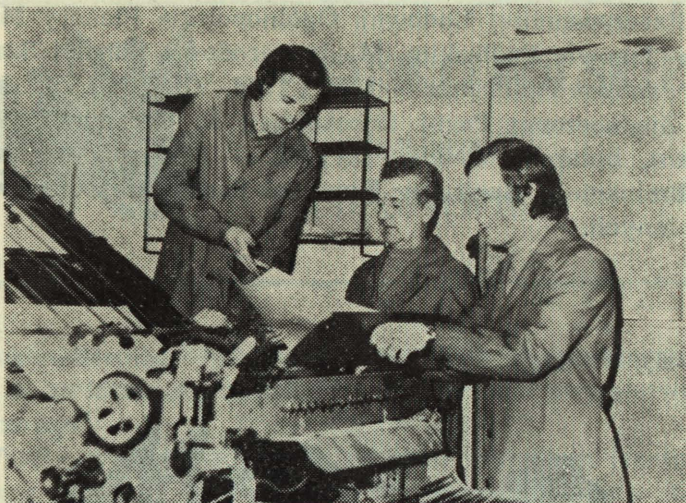
Chociaż wyposażenie Pracowni Poligraficznej można określić jako dobre, to jednak w stosunku do narastających potrzeb jest ono jeszcze dalece niewystarczające. Dalszą modernizację hamują warunki lokalowe i kadrowe. Pracownia nie posiada żadnego zaplecza technicznego. Wszystkie potrzebne „klisze”, to znaczy linoryty do druków ozdobnych, w zasadzie wykonują w gumoleum sami pracownicy. Bardziej skomplikowane klisze kreskowe wykonywane są w zakładach graficznych w Lublinie i Białymstoku.

Jak wszędzie, w Pracowni Poligraficznej najważniejsi są ludzie. Są to: Bolesław Ługowski — długoletni zecer i technik poligraf, Eugeniusz Bieniaś — mistrz introligatorski (pracuje na pół etatu), Ryszard Misiewicz — maszynista typograficzny, Marek Zdunek — maszynista typograficzny i offsetowy (na pół etatu) oraz Czesław Zubek — linotypista i technik poligraf.

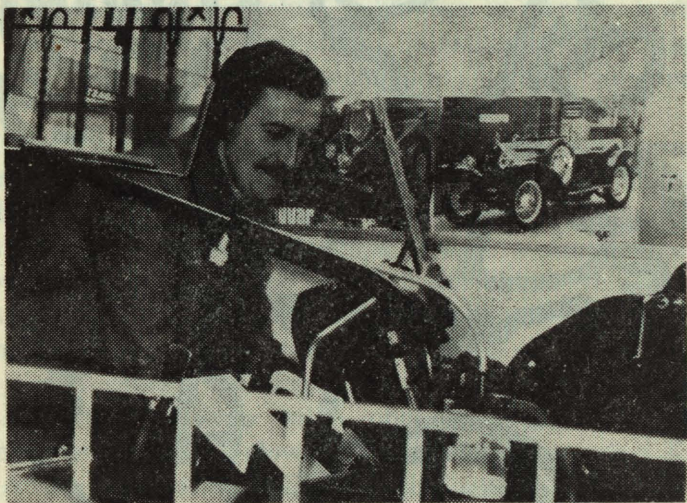
Tych ludzi przedstawiamy z dwóch względów. Aby pokazać technicznych twórców artystycznych druków akcydensowych i — po drugie — pracowników mocno zaangażowanych w sprawę kultury naszego województwa. Już od ponad czterech lat przez ich ręce przechodzi większość ukazujących się w województwie białkopodlaskim wydawnictw ideowo-wychowawczych i kulturalnych. Trzeba powiedzieć, że w ciężkich sytuacjach, gdy trzeba było coś zrobić „na wczoraj” zawsze można było liczyć na drukarzy Wojewódzkiego Domu Kultury.

Cała piątka poligrafów dba o dobre imię Pracowni. Ich praca idzie przeciw do społeczeństwa i przez to społeczeństwo jest oceniana. Z reguły bardzo wysoko. Zasługa w tym przede wszystkim dobrej, solidnej pracy oraz kultywowania najlepszych tradycji drukarskich.

Pracownia Poligraficzna Wojewódzkiego Domu Kultury aktywnie włączała się do takich imprez jak: Święto „Sztandaru Ludu” 1976, Dożynki Wojewódzkie, Centralne Obchody

...przed rozpoczęciem druku afisza

Maszynista typograficzny Ryszard Misiewicz

Święta Ludowego 1979 w Białej Podlaskiej, Konferencje Wojewódzkie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Wybory do Sejmu i Wojewódzkiej Rady Narodowej 1980, 35-lecie Pol-

skiej Rzeczypospolitej Ludowej, Ogólnopolskie Plenery Malar-
skie w Janowie Podlaskim, Międzynarodowy Turniej Szachowy
w Janowie Podlaskim — 1976 i 1978, VII i VIII Zjazd Pol-
skiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, 35 Rocznicy PPR —
1977 rok, Bałtycki Wyścig Przyjaźni — 1977 rok, wojewódz-
kie eliminacje i Konkursy Piosenki Radzieckiej oraz wiele,
wiele innych.

WOJSKO POLSKIE

w rzeźbie i malarstwie

Pokonkursowa wystawa etnograficzna zorganizowana została w związku z przypadającą 35 rocznicą zwycięstwa nad faszyzmem.

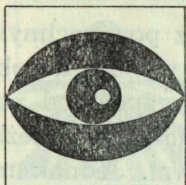
Wzięło w niej udział 21 twórców ludowych (rzeźbiarze, malarze, poeci) z województwa białkopodlaskiego i siedleckiego. Słabiej niż można było się spodziewać reprezentowane jest województwo siedleckie, z którego to terenu brak jest prac od znanych rzeźbiarzy (m.in. Bolesława Suski, Wacława Suski, Mariana Łubianki, Bronisława Chojęty), nie przesłali swoich utworów poeci.

Wszystkie rzeźby oraz obrazy tematycznie związane są z konkursem. Obejrząc możemy wysiłek żołnierza polskiego i radzieckiego we wspólnej walce z okupantem niemieckim, udział wojska w odbudowie kraju, pomoc w czasie klęsk żywiołowych. Zaakcentowano również udział naszych żołnierzy w misji pokojowej na Bliskim Wschodzie z ramienia ONZ. Rzeźby pełne jak i płaskorzeźby wykonane są z kamienia, dębiny, lipy i gruszy. Polichromowane oraz w naturalnym kolorze drewna. Zaledwie kilka obrazów olejnych na płótnie i płycie pilśniowej namalowali: Zygmunt Walenciuk z Kolana oraz Adam Kondratiuk z Dołhobród. Ciepłą kolorystykę oraz ciekawe rozwiązania kompozycyjne przedstawia na płótnach Zygmunt Walenciuk — jeden z laureatów konkursu.

Na wystawie uwagę zwracają brylowate, niepolichromowane rzeźby Jana Dorosza z Białej Podlaskiej. Podkreślić należy, bardzo umiejętne wykorzystywanie naturalnych kształtów

drewna używanego do przedstawiania scen zbiorowych czy pojedynczych postaci. Laureatem drugiej nagrody jest także Adam Weremczuk — autor masywnej, wielotematycznej płaskorzeźby w kamieniu zatytułowanej „Zwycięstwo” oraz dwóch płaskorzeźb w dębinie. Jedna z nich wykonana jest techniką intarsji (płaskorzeźba z białego marmuru) wprawiona jest w rzeźbioną deskę dębową. Szara kolorystyka oraz schematyczny, lekko wgłębiony rysunek cechuje płaskorzeźby Franciszka Sadownika z Łomaz — autora znanego bardziej z pełnych, polichromowanych rzeźb o tematyce religijnej.

Z nadzwyczaj kolorowej rzeźby ośrodka łukowskiego, uwagę zwracają prace Mieczysława Zawadzkiego z Łukowa Mariana Adamskiego z Sobisk i Władysława Sopolskiego z Wierzejek.

ZYGMUNT WALENCIUK

rzeźbiarz ludowy

z Kolana

Z dziełami Zygmunta Walenciuka spotkać się mogą uczestnicy wystaw sztuki ludowej z terenu całego niemal kraju, gdyż znają go i cenią nie tylko na Podlasiu. Debiutował na wystawie malarskiej organizowanej przez Wojewódzki Dom Kultury w Lublinie. Rysunki i akwarele spodobały się fachowcom, zaproponowano mu udział w dalszych wystawach. Później były konkursy plastyków-amatorów w Poznaniu, Warszawie, Koszalinie. Malował przeważnie pejzaże, sceny z życia wsi podlaskiej, dożynki, pracę żniwiarzy itp. Jeden

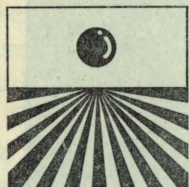
z jego obrazów o tematyce „Sierociństwo” znajduje się w Muzeum Etnograficznym w Warszawie.

Niełatwo jest mu pogodzić twórcze pasje z powszechnymi zajęciami rolnika, ale jak sam twierdzi nie wyobraża sobie życia bez tej pasji, która towarzyszyła mu w życiu od najmłodszych lat. Już w czasach chłopięcych pasąc krowy rzeźbił z kory drewnianej swoje figurki, oraz malował. Jednak mimo, że nie przestał malować powrócił do rzeźby, która zadominowała nad malarstwem. Mówi o sobie, że ciągle szuka jeszcze swojego stylu. Z jednej strony posiada i czyta książki o malarstwie i rzeźbie, ale cechuje go twórczy niepokój w poszukiwaniu własnego stylu. Drzewo dla rzeźbiarza to żywe tworzywo, które ma duszę. Dlatego rzeźby zdobywają przychylną ocenę fachowców i bywalców wystaw sztuki ludowej z terenu niemal całego kraju. Rzeźby te przez dłuższy okres czasu były dostępne tylko dla najbliższego otoczenia. Wystawy twórcy zorganizowano dopiero w latach siedemdziesiątych.

Od 1976 r. Zygmunta Walenciuka zainteresowała rzeźba monumentalna. Przyczyniła się do tego w głównej mierze organizacja przez Parczewski Dom Kultury ogólnopolskich plenerów w Białce i Jabłoni. Zygmunt Walenciuk był ich komisarzem. W wyniku pleneru powstały dwie jego rzeźby, które znalazły swoje miejsce wśród innych rzeźb, które pozostały w Parczewie.

Powstają pod jego dłutem ptaki, zwierzęta czy dziwozwierzaki, które są swoistym kompromisem kształtu kawałka materiału a charakterem twórcy, ale nie one stanowią o odmienności autora, stanowią margines jego zainteresowań. Rzeźbi również różne historyczne i ludowe postacie m.in. „Kopernik”, „Matejko”, „Konopnicka”, „Partyzant”, „Kościuszko”, „Siewca”, wizerunki dzieci (w tym wizerunek syna Jacka). Zaskakuje u tego twórcy umiejętność zachowania proporcji. Miało to miejsce w odniesieniu do wizerunku T. Kościuszki, który został wykonany na podobieństwo pogańskiego bożka Światowida z trzema twarzami patrzącymi w trzy strony świata.

XIV:XB:TC

TEATRZYK „BAJKA“

Wojewódzkiego Domu
Kultury

Kierowniczka Halina Nowak z zespołem

Terminem teatr amatorski określane jest widowisko organizowane i wystawiane m.in. przez dzieci, młodzież. Określenie to obejmuje różne formy działalności. Upowszechnienie się zwrotu „teatr amatorski” jasno oddaje zespołowe formy zabawy i wyżycia artystycznego, a także, spełnianą przez amatorów misję społeczną, przy zachowaniu wierności własnym przekonaniom, bezpośrednio i zaangażowaniu.

Teatrzyk dziecięcy „Bajka” działający przy Wojewódzkim Domu Kultury powstał stosunkowo niedawno bo jesienią 1978

Zagubiony w lesie Czerwony Kapturek.

roku. Podstawową zasadą naszej pracy to zespołowość. Jest rzeczą ogólnie wiadomą, że teatr jest sztuką zespołową, ale w naszym wypadku określenie to posiada duże znaczenie. Każde z członków zespołu; jest ich przeciętnie dziesięcioro; (uczennice ze Szkoły Podstawowej nr 5 w wieku od 9—13 lat); uczestniczą we wszystkich próbach, spotkaniach i pracach od chwili przyjęcia do teatrzyku. Staramy się tak organizować pracę, żeby nie było dzieci pojawiających się na próbach od czasu do czasu; nie objętych ogólną dyscypliną i nie wciągniętych w ogólny rytm życia teatrzyku.

W teatrzyku naszym istnieje podział na próby analityczno-stolikowe i sytuacyjne; później wypróbujemy na scenie: w trakcie prób scenicznych wyjaśniam wykonawcom wszelkie niejasności związane tak z interpretacją jak i koncepcją całości. W toku przygotowania; wspólnej zabawy powstaje: forma sceniczna, interpretacja. Poznają tu dzieci ową „Kuchnię”, w której ogromnym zbiorowym wysiłkiem wyczarowuje się to wszystko, co zobaczymy, gdy pójdzie w górę kurtyna. Śledzimy wspólnie powstanie koncepcji i jej przekazywanie, włączamy się w pełną napięcia atmosferę prób i w swobodny nastrój chwil odpoczynku.

Dwa widowiska baśniowe — „Czerwony Kapturek” i karnewałowe widowisko — „Miś, Zima, Mróz” wystawiane były kilkakrotnie w Wojewódzkim Domu Kultury oraz w Klubie przy ul. Dokudowskiej — łącznie obejrzało przedstawienia około tysiąc pięćset dzieci.

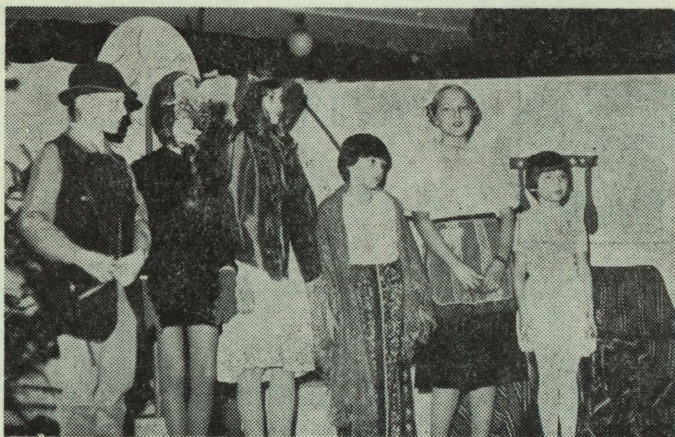
Dekoracja w obu przedstawieniach została pomyślana w taki sposób, aby będąc jak najbardziej funkcjonalną była jednocześnie elementem tworzącym wspólnie z innymi atmosferę sprzyjającą pobudzeniu emocjonalnej wyobraźni widza. Teatr, jako taki nie znosi dziennego światła, a bajki przy świetle dziennym tracą swą wielobarwną szatę i tajemniczość, stąd też staramy się światłami reflektorów uwydatnić kolorowe dekoracje i kostiumy, te ostatnie są skomponowane jedynie z myślą o roli i wyrazie postaci w przedstawieniu. Szukając sposobów na wyrażenie osobistego stosunku do wydarzeń

...uratowałem was w ostatniej chwili... mówi leśniczy

Mróz, Zima, Miś i Śnieżynki żegnają piosenką finałową widzów.

Teatrzyk dziecięcy „Bajka” żegna widzów.

w przedstawieniach ukazujemy jednocześnie specyficzną żarliwość i autentyczność wypowiedzi przez co przedstawienie nabiera charakteru spontanicznego i staje się aktywne w stosunku do widowni.

Dziecko w dobrym widowisku teatralnym powinno znaleźć coś do przemyślenia i coś mocnego odczuć, jednym słowem pobyt w teatrze winien być dla dziecka przeżyciem, oczywiście w pewnej skali, po którym zostanie trwały ślad wychowawczy. Dlatego też nawiązując do słów Wojciecha Bogusławskiego: cyt. „...by teatr polski piękno i dobro szerzył...” staram się szukać zawsze ocen i rad, nie obrażać się za ostrą krytykę. I w zarzucie często może i niesłusznym; umieć odnaleźć przyczynę tego zarzutu.

PRZEGLĄDY I KONKURSY

Z chwilą powołania Wojewódzkiego Domu Kultury systematycznie odbywają się imprezy o zasięgu wojewódzkim do których należą przeglądy i konkursy:

Wojewódzki Przegląd Chórów

Wojewódzki Przegląd Orkiestr Dętych

Wojewódzki Przegląd Wokalistów i Młodzieżowych Zespołów Muzycznych

Wojewódzki Przegląd Piosenki Polskiej

Wojewódzki Przegląd Kapel i Śpiewaków Ludowych

Wojewódzki Przegląd Teatrów Amatorskich

Eliminacje Wojewódzkie Konkursu Piosenki Radzieckiej

Eliminacje Wojewódzkie Ogólnopolskiego Konkursu

Recytatorskiego.

Do organizacji w/w imprez powoływane są Wojewódzkie Komitety Organizacyjne w skład których wchodzi m.in.:

Wydział Kultury i Sztuki UW w Białej Podlaskiej

Wojewódzka Rada Związków Zawodowych

Zarząd Wojewódzki ZSMP

Zarząd Wojewódzki TPPR

Białkopodlaskie Towarzystwo Muzyczne

Podlaskie Towarzystwo Społeczno-Kulturalne

Przeglądy i Konkursy organizowane są w celu popularyzacji amatorskiej działalności artystycznej, ochrona najcenniejszych tradycji autentycznego śpiewu i muzykowania, rozwijanie zainteresowań muzycznych młodzieży, konfrontacja osiągnięć artystycznych, inspiracja twórców do wzbogacenia

Eugenia Sledź z Żakowoli Starej

Chór Chłopców „Skowronki Podlaskie”

repertuaru, wdrożenie do świadomego korzystania z dorobku kultury muzycznej, popularyzacja najcenniejszych osiągnięć literatury. W roku 1979 zorganizowano po raz pierwszy Wojewódzki Przegląd Zespołów Tańca Ludowego, którego celem było ukazanie dorobku sztuki regionalnej, kultywowanie tradycji. W Przeglądzie uczestniczyło 5 zespołów tanecznych z terenu woj. białskopodlaskiego. W tym samym roku Wojewódzki Dom Kultury był współorganizatorem I Wojewódzkiego Przeglądu Amatorskich Zespołów Artystycznych Kółek Rolniczych, w którym uczestniczyło 37 zespołów artystycznych. Dla uczczenia 35 rocznicy PRL zorganizowano w 1979 r. Wojewódzki Przegląd Pieśni Zaangażowanej w którym uczestniczyło 10 zespołów muzycznych, 6 solistów i 8 chórów, łącznie 340 osób. W ramach Centralnych Obchodów Święta Ludowego, które miały miejsce w Białej Podlaskiej w miesiącu czerwcu 1979 r. zorganizowano IV Wojewódzki Przegląd Kapel i Śpiewaków Ludowych i II Wojewódzki Przegląd Zespołów Tańca Ludowego. W obu Przeglądach uczestniczyło 36 zespołów, 8 śpiewaków ludowych. W okresie od 1975 do 1979 r. w Eliminacjach Wojewódzkich Konkursu Recytatorskiego i Konkursu Piosenki Radzieckiej uczestniczyło łącznie 123 wykonawców. W przeglądach organizowanych w tym okresie uczestniczyło łącznie 226 wykonawców (1845 członków zespołów) w tym: zespołów muzycznych 26, solistów 15, chórów 27, śpiewaków ludowych 54, zespołów śpiewaczych 26, kapel ludowych 21, orkiestr dętych 15, zespołów tanecznych 9, zespołów teatralnych 33.

ADRES

REDAKCJI

21-500 BIAŁA

PODLASKA

ULICA

DZIERŻYN-

SKIEGO

Nr 12

WDK

